

YASAP NIEUWSBRIEF november 2014

www.yasap.nl

Solidair met vrouwen en kinderen op West-Timor

Colofon

Email: info@yasap.nl

www.yasap.nl

Giften / donaties:

Banknummer: NL88 RABO 0356150267
t.a.v. Yasap Nederland te Groningen
ANBI status

Bestuursleden:

Brecht Gerbrandy (voorzitter)
Damsterdiep 202, 9713 EN Groningen
Tel: 06-20 821 810

Willy Deinum (secretaris)
Zagerij 11, 9713 DG Groningen
Tel: 050- 3141099

Johan van der Mark (penningmeester)
Groenendaal 45, 9732 CP Groningen.
Tel: 050-5259316

Website + lay-out Nieuwsbrief:

Alie J Mulder

YASAP 10 JAAR!

In deze tweede nieuwsbrief in dit jubileumjaar van YASAP laten we de kinderen aan het woord. Omdat het uiteindelijk allemaal om hen draait bij YASAP.

Sarah (16 jaar)

Met school zijn we op schoolreis naar Alas Purwo Nationaal Park geweest. Voordat we vertrokken heeft een zuster eerst gebeden om ons buiten bereik te houden van bovennatuurlijke krachten die daar voorkomen. Je moet op deze plek respect tonen voor de (natuur-) geesten anders kan je daar iets overkomen!

Met de kinderen uit mijn klas praat ik niet graag over Timor. Ze kennen Timor niet en praten er niet positief over. Dat voelt niet fijn, ik heb er wel eens om gehuild. In het internaat zijn gelukkig wel vriendinnetjes die willen luisteren en begrijpen dat Timor ondanks de droogte best fijn is om te wonen.

Venli (15 jaar)

Ik heb net de toetsen van het eerste semester op de SMA achter de rug. Naast de taken voor school heb ik bijna nergens anders tijd voor. Maar nu de test achter de rug is er even een paar dagen rust en ben ik met een handvaardigheid opdracht bezig dat is leuk. In het internaat zijn op dit moment veel gasten uit andere steden voor een seminar.

De priester die dit seminar leidt komt uit Kupang (Timor). Wij mochten met het programma meedoen en dat is erg fijn om mee te maken.

Ibu Naning

De opvangmoeder op Java in vakanties

Ik zie het als een uitdaging voor Sarah en Venli om juist begrip te kweken bij schoolvriendjes over het leven op Timor. Ze hoeven zich niet te schamen dat ze van Timor komen. Ze kunnen zelfs respect afdwingen als zij als Timorese meisjes trots op hun afkomst zijn. Ik zal proberen dit gevoel hen eigen te maken, dat beschouw ik als mijn huiswerk, om hen hierbij te helpen.

Fince

Sela

Mery

Ayu

Santi

Asti

Aby

Fince (15 jaar)

Na de toetsweek heb ik een tweedaags padvinder kampeerkamp.

Nu moeten we de geleerde technieken toepassen. Als dat goed gaat mogen we volgend jaar verder van huis ergens kamperen in een echt overlevingskamp. We zijn leuk met z'n achten uit het kindertehuis in de auto van YASAP droge mest van koeien gaan verzamelen in Oesau. Later zal onze sawa van het kindertehuis hier weer mee bemest worden.

Sela (8 jaar)

Bij ons in Kupang is het nu heel warm. We hebben moeilijkheden om genoeg water aan de groenten te geven omdat er aan de goot gewerkt wordt. We hebben vis en de rijst geogst en dat is ook allemaal heel goed gegaan. Wel iets heel engs is dat in Kupang een kind onthoofd is. Daarom letten we nu heel erg goed op dat we bij elkaar blijven als we naar school lopen zodat we niet gepakt kunnen worden!

Mery (13 jaar)

We hebben sjoelbakken gekregen van Oma Middelkoop uit Nederland. Wij zijn daar heel erg blij mee; het is een heel leuk spel. En o ja, wanneer komt Ibu Brecht weer bij ons?

Ayu (13 jaar)

Ik zit in de 8b klas, deze klas hoort iets lagere resultaten te hebben dan klas 8a, want dat is de klas met de superieure leerlingen. Maar de leraren vinden onze klas beter omdat wij goed kunnen discussiëren en een compacte groep vormen. In onze klas zitten 16 jongens en 6 meisjes, waarvan ik er één ben. Ik ben erg tevreden omdat ik de allerbeste leerling was van drie klassen voor Indonesisch. Maar ik mag niet eigenwijs worden want ik heb ook nog wel minder goede punten

Ik hoop dat ik het niveau van de toetsen in dit semester vast kan houden. Eén van de voorbereidingen om mee te mogen doen met de padvinder kampen is dat we een goede gezondheid hebben. Fince en ik zorgen nu dat we helemaal goed voorbereid zijn om aan dit kampeerweekend mee te kunnen doen.

Santi (16 jaar)

Ik heb auditie gedaan om mee te mogen zingen in het schoolkoor. En ben geslaagd nu mag ik meedoen met de wedstrijden als eerste sopraan. Uit mijn klas zijn maar vier kinderen geselecteerd. We moeten twee verplichte liederen in studeren en we oefenen in de pauzes. In november en december zijn de wedstrijden.

Asti (17 jaar)

Als eerste wil ik Oma bedanken voor de drie mooie sjoelbakken die we kregen. Voor één bak kregen we stenen die te groot waren en niet door de gaatjes pasten. Sjoelen is ook fijn omdat we steeds de punten optellen en zo leer je snel hoofdrekennen. Na de toetsweek, vanaf 1 november ga ik vier maanden stage lopen bij een naaiatelier in Kupang. Hier leren we naaien zoals ze dat doen in de naai-industrie/confectie. Dit lijkt me erg leuk want zo verbreed ik mijn inzicht in het werkgebied van de home-industrie. We konden kiezen uit drie stage mogelijkheden.

Er was een stageplaats voor ons in Malang, op Bali of in Kupang. Yuvim en ik hebben gekozen voor Kupang omdat we de kosten van de reis en ons verblijf zelf moeten betalen. Ik weet al hoe je kleding maakt in de confectiefabrieken dus ik hoef niet persé naar Java of Bali. Daar maken ze kleding in grote hoeveelheden.

Aby (22)

Stef en Deby zochten uit welke vis geschikt was en kochten vis zaad van 500 kleine kikkervisjes voor Rp 1000,- per stuk, dat was eind in juni. Die vissen hebben we ongeveer drie maanden verzorgd maar er gingen wel veel vissen dood. Maar uiteindelijk 13 oktober hebben we de eerste vissen geogst. We moesten ook nog een markt zoeken aan wie konden we de vis verkopen? Dat was ook moeilijk eerst. Bij het adres waar we het viszaad gekocht hebben adviseerden ze ons er "pecel lele" van te bereiden. Maar ook dan moeten er wel kopers zijn. We schakelden alle onze vrienden in, het YASAP bestuur, kennissen en burenen en Maria verkocht ook in het ziekenhuis waar zij stage loopt. Yorim ving de vis wat ook nog best ingewikkeld was. Mama Marsa had een heerlijk recept met verschillende kruiden en groenten. Wij en Mama maakten de vis schoon en bereidden ze allemaal in blad verpakt en Ibu Deby roosterde ze boven houtskool vuur. We hadden 53 porties en er waren ook mensen die kochten verse vis. Iedereen zei dat onze Ikan Pecel Lele heel erg lekker was! En we verdienden er Rp 1.625.000 mee.

